

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

27 אוגוסט 2007

לכבוד
הגב' מיכל יוספוף
ממונה ביקורת גבולות ומעברים
משד הפנים
באמצעות פקס. 02-6294807

שלום רב,

הנדון: בקשה למתן רישיון שהיה מסוג 1/ב פתוח, לכל הפחות למשך שנה, לקורבן סחר למטרות עבודות -

PK
[REDACTED], מס' דרכון [REDACTED]

המבקשת הינה אזרחית הודו, קורבן סחר בבני אדם למטרות עבודות, כהגדרתו של מונח זה בסעיפים 375א ו-377 לחוק העונשין התשל"ז-1977, וכהגדרתו של מונח זה בדין הבינלאומי.

PK
[REDACTED], תושבת [REDACTED] שבדרום הודו, ילידת שנת 1981, סיימה את לימודי הכלכלה ב [REDACTED] חבר של אביה, אשר לדבריה עוסק בהבאת אנשים לישראל מזה מספר שנים, הציע לה לנסוע לעבוד בישראל. PK
[REDACTED] נאמר כי תעבוד בביתם של זוג קשישים כאשר תפקידה יהיה לטפל באישה ומטפל סיעודי נוסף יטפל בגבר. צויין באוזניה מפורשות כי תעסוק בעבודה סיעודית בלבד, כי תקבל רישיון שהיה ועבודה תקף לחמש שנים ומשכורתה החודשית תעמוד על \$650. לשאלתה הוסבר לה כי תתגורר בבית הזוג ותעבוד על פי הצורך מספר שעות סביר ובתנאים טובים. PK
[REDACTED] התבקשה לשלם דמי תיווך בסך \$6000, סכום אשר כמובן לא היה ברשותה ואותו נאלצה ללוות. בעקבות ההבטחות השקריות והמידע כוזב אשר נמסר לה באשר לתעסוקתה בישראל שוכנעה PK
[REDACTED] כי תוכל בקלות להחזיר את סכום דמי התיווך אשר לוותה וכי תזכה לפרנסה יציבה אשר תסייע למצבה הכלכלי של משפחתה. PK
[REDACTED] נדרשה ליצור קשר עם אדם במומבי, לו שילמה את הסכום האמור ושלחה לישראל, לחבר של האב, את מסמכי האישיים. ביום 24/5/07 הגיעה PK
[REDACTED] לישראל כשבאמתחתה אשרת ב/1 לענף הסיעוד.

עיון בקורותיה של המבקשת, אשר מצאה עצמה שפחה חרופה, כלואה, מועבדת שעות ארוכות ללא מנוחה וללא מזון, יצביע, כי הינה חוסה בגדריהן של הגדרות הסחר והעבדות בחוק העונשין.

PK
ראיון עם [REDACTED] בו היא מגוללת את קורותיה מצב כנספח א'
ייפוי כח מצ"ב כנספח ב'

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

קורותיה של המבקשת לאחר כניסתה לישראל

1. לדברי [redacted] בשדה התעופה המתין לה אדם בשם [redacted] אשר אחז בשלט עם שמה עליו. [redacted] טען כי הינו הסוכן שלה ויקח אותה למעסיקתה. [redacted] הסביר ל [redacted] כי המעסיקה מתגוררת בסמוך לירושלים ולדבריה הנסיעה ארכה שעתיים. כאשר הגיעו ליעדם הופתעה [redacted] לגלות כי אין כל כוונה להעסיקה כמטפלת סיעודית אלא כשפחה עבור 13 בני משפחתו של הקשיש אשר שמו הוטבע בדרכונה כמעסיק הרשמי ([redacted] AD, ירושלים).
2. [redacted] נאלצה לעבוד בכל יום לפחות 18 שעות. הבית בו התגוררה המשפחה היה בן שלוש קומות, מצוייד בשני מטבחים, כשישה חדרים ומספר פינות הסעדה, את כולם נאלצה [redacted] לנקות מידי יום. כמו כן, נאלצה לכבס את בגדי המשפחה, לבשל עבורם ולשטוף את חמשת המכוניות.
3. כל האמור לעיל נעשה ללא כל אפשרות לרגע של מנוחה. לדבריה, כאשר אזרה עז להתיישב למספר דקות ולנוח מעבודתה המפרכת נדרשה באופן מידי לקום ולהמשיך לעבוד. [redacted] לא זכתה אף לתנאי הבסיסי ביותר לקיומו של אדם – אוכל. לדבריה, רק בערבים, בתום שעות העבודה הרבות, זכתה לקבל מעט מזון - מנה קטנה של אורז.
4. [redacted] שוכנה בצריף קטן מחוץ לבית בו אוחסנו מיטה ושירותים בלבד. מידי ערב הוכנסה לצריף וננעלה בתוכו, כך שלמעשה הייתה כלואה בו ללא יכולת לצאת עד תחילת יום העבודות הבא.
5. [redacted] תיארה בפנינו תחושה קשה של חוסר אוניס. לאורך פרק הזמן בו הועבדה אצל משפחה זו, לא היה בידיה לזהות המקום בו היא נמצאת, לא ידעה מהו שם האנשים אותם שירתה, שכן נדרשה לפנות אליהם בתואר "Sir". כן, על אף בקשותיה נמנעה ממנה האפשרות ליצור קשר טלפוני עם מכרים בישראל ולא הייתה לה כל גישה לקבלת סיוע.
6. הודות לתושייתה ולכוחות הנפש שלה הצליחה [redacted] לברוח. בתום שלושה ימים בהם הועבדה בפרך, ביום 28/5/07, הוצאה מהצריף בשעה 5:30, שעת תחילת יום העבודה, ובשעה 7:00 לערך, כאשר נקרתה בפניה ההזדמנות, יצאה את הבית והחלה במנוסה. כעבור חצי שעת ריצה עצרה מונית, לה שילמה בשארית מעותיה שהמירה לשקלים בשדה התעופה. באמצעות הטלפון של נהג המונית יצרה [redacted] קשר עם מכרה אזרחית הודו והגיעה לביתה אשר בתל אביב.
7. לפני מספר שבועות פנתה [redacted] אל מתנדבת המוקד והראתה לה את החותמת "מבוטל" אשר הוטבעה על רישיון השהיה שלה וביקשה את עזרתה. המתנדבת פנתה אל ויקטור, רכז מודיעין במנהלת ההגירה וביקשה כי יברר אודות המעסיק אשר רשום בדרכונה ועל אלו אשר הביאו אותה לארץ. בקשתה לא נענתה עד עתה.
8. היום הגיעה [redacted] אל משרדנו וסיפרה כי פנתה בשבוע שעבר, ביום 21/8/07, למשרד הפנים בירושלים, ביקשה אשרה זמנית ונענתה בסירוב. מבדיקה של הח"מ עלה כי מדובר בקורבן סחר למטרות עבדות.

תחולת החקיקה בנושא סחר בבני אדם על המבקשת

"עבדות" מוגדרת בחוק העונשין כ"מצב שבו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככלל כלפי קניינו של אדם; לעניין זה, יראו שליטה ממשית בחייו של אדם או שלילת חירותו כהפעלת סמכויות כאמור".

"סחר באדם" מוגדר כ"מכירה או קניה של אדם או עשיית עסקה אחרת באדם".

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

מבוא

הגדרות אלה מתקיימות במבקשת באופן מובהק:

1.

9. "סחר באדם": קשה לדעת במדויק מהן הפעולות אשר ננקטו בהבאת סוגיה לישראל, אולם אין ספק כי קיים במקרה דנן היסוד העומד בבסיס הסחר והוא קיומה של עסקה באדם, להבדיל מעסקה עם אדם. שוכנעה לעזוב את מולדתה ולבוא לעבוד בישראל באמצעות מידע כוזב והבטחות שקריות בנוגע לסוג העבודה ותנאיה. ה"סוכנים" עימם הייתה בקשר בהודו עמדו בקשר עם ה"סוכנים" בארץ. המתין אדם בשדה התעופה אשר לקח אותה למקום בו התעתדה לעבוד. אינה דוברת עברית, אנגלית (מלבד מספר מילים בודדות) או הינדית, אלא רק את שפת המקום ממנו הגיעה. מאחר שמדובר בדפוס שחוזר על עצמו יש מקום להניח כי אלו אשר דאגו להבאתה לארץ בתרמית ידעו כי בשל מכשול השפה יהא קל לנצלה, לנתקה ממקורות סיוע ותמיכה ולהחזיקה בתנאי עבדות. סעיף 377א(א) קובע כי די בכך שהסוחר באדם מעמידו בסכנה בכך שיהיה קורבן עבדות.

10. האינטרס של אותם הסוחרים הוא ברור. סביר כי אותם "סוכנים" הניחו שסיכוייה להיותר עם אשרת סיעוד קלושים וכי אם תצליח להימלט ממחזיקיה בודאי תגורש. גירושה יאפשר הבאת עובדת, או שמא "שפחה" חדשה במקומה, אשר תשלם דמי תיווך גבוהים ותהווה רווח כלכלי עבורם.

11. עבדות: מעסיקה של שלטו בכל היבט והיבט בחייה: הם נעלו אותה בצריף הסמוך לביתם, בודדו אותה בכך שמנעו ממנה יצירת כל קשר עם החוץ, כאשר סוגיה אינה יודעת אף היכן הבית ממוקם, ציוו עליה לעבוד ללא כל אפשרות למנוחה ולו קצרה וזאת משך רוב שעות היממה.

מסקנות הצוות לבניית מערך זיהוי מיום 15/7/07 מצ"ב כנספח ג', ראה סימנים לזיהוי קורבן סחר עמ' 4-5.

בקשה למתן רישיון שהיה פתוח מסוג 1/ב

12. הניסיון מצביע על כך כי בנסיבות אלו של קשיי שפה, טראומה קדמת ובידוד הכרוך בעבודת הסיעוד יש חשש כי תהיה חשופה מחד להונאה ולניצול ומאידך תתקשה לאותת על מצוקתה לגורמי הסיוע.

13. נציין, כי מדובר באישה משכילה ובעלת מוטיבציה וכוחות נפש אשר יסייעו ומסייעים כבר כעת בהתמודדות עם מצבה. זקוקה כיום לסביבה תומכת ולמעמד אשר אינו מותנה במעסיק או בסוג עבודה. בהתחשב במצבה הרגיש כל תלות שתשפיע על מעמדה בישראל עתידה לחשוף אותה לניצול ולפגיעה חוזרת.

14. כעת שוהה בדירת מכרה אשר הסכימה לתמוך בה עד שיתייצב מצבה. ניתן לשער כי אם תקבל רישיון עבודה פתוח לשנה תצליח להשתקם מהחוויה הקשה שעברה. כן, סביר להניח כי האנגלית (או העברית) שבפיה תשתפר וכך יקל עליה להשתלב בעבודות שונות ובמקביל להסתייע בגורמי הסיוע במידה שתקלע למצוקה.

15. לאור כל האמור, נבקש להעניק למבקשת רישיון עבודה פתוח מסוג 1/ב, לתקופה של שנה, לכל הפחות.

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'
16. בתום השנה יתבקש משרד הפנים לבחון הענקת רישיון עבודה לתקופה נוספת וזאת עד לתקופה של
63 חודשים, כפי שנהוג עם מהגרי עבודה אשר הגיעו עם אשרת עבודה כדין כמבקשת.

בברכה,

עדי וילינגר, עו"ד

המחלקה המשפטית

העתק

עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבין משרדית במאבק בסחר בבני אדם, באמצעות פקס. 02-6467930
עו"ד דינה דומיניץ, המחלקה המשפטית, משרד הפנים, פקס. 02-6701611

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

שם: [REDACTED] הודו ^{p/c}

מראיינת: יעל רלוי, במשרדי מוקד סיוע לעובדים זרים, בתרגומו של פרנסיס ברין הרידיאנטו

אני מגיעה מ [REDACTED] שבדרום הודו. הגעתי לישראל באשרת ב 11 ביום 24.05.07. חבר של אבי עבד לפני 5 שנים בישראל. לחבר של אבי יש חברים שעובדים בישראל. הוא למעשה סוכן. הוא מביא הרבה אנשים לישראל. הוא בא מאותה העיר שהסוכן ^{AE} מגיע ממנה [REDACTED] ליד [REDACTED]. צירוף מקרים. שמו של חבר של אבא שלי הוא [REDACTED] ^{AB}. אני לא יודעת את שם המשפחה. אין לי טלפון של [REDACTED] ^{AB}. אין לי איך ליצור עמו קשר, איבדתי את הטלפון של איש הקשר במומביי, ^{AH} [REDACTED]. אני יודעת את הכתובת: [REDACTED] ^{AH}. ב-10.05.07 פגשתי את [REDACTED] ^{AB} במומביי ונתתי לו \$6000 בעבור האפשרות לעבוד בישראל. לא חתמתי על חוזה. שלחתי [REDACTED] לישראל, את העתקי כל מסמכיי, שקשורים לתואר שלי וכדומה. יש לי תואר בכלכלה, למדתי ב [REDACTED]. אמרו לי שאעבוד בבית של שני קשישים, אישה וגבר. אמרו לי שבגבר יטפל מטפל סיעודי, ובאישה אטפל אני. אמרו לי שאטפל באישה בלבד, רק עבודה סיעודית, ושקבל שכר של \$650. לא אמרו לי מה שם המעסיקה. אמרו לי שאגור בבית של המעסיקה ואעבוד לפי הצורך. אמרו לי שתוקף הוויזה הוא 5 שנים.

הגעתי לישראל לבד, לא בקבוצה. איש אחד חיכה לי בשדה התעופה. לא ידעתי שהוא יחכה לי. קראו לו [REDACTED] ^{Ac} היה לו שלט שכתוב עליו [REDACTED] ^{p/c} אז הבנתי שהוא מחכה לי. הוא לקח אותי במכונית לירושלים. הוא אמר שהוא הסוכן שלי והוא ייקח אותי למעסיקה שלי. נסענו ברכב שעתיים. הוא אמר לי שהמעסיקה שלי היא ליד ירושלים, לא בירושלים. הוא הביא אותי לבית המעסיק. בסוף זה היה גבר, לא אישה, ובכלל לא שני קשישים, רק אחד. הבן של המעסיק אמר לי שאני בישראל אבל במקום שאין בו יהודים. הוא אמר שיהודים לא נכנסים לשם. זו עיר צרה. משני הצדדים שלה יש גבול. אין אוטובוסים של ישראל, כלום. היו רכבי צבא שפטרלו מסביב לעיר כל הזמן. בהגיעי לשם עברתי בצ'ק פוינט, ^{Ac} אמר לי שצריך לעבור בצ'ק פוינט הזה כדי להיכנס לעיר. לא בדקו לי את הניירות בצ'ק פוינט. כשהגעתי גיליתי שעלי לעבוד בשביל 13 אנשים, זה היה בית של שלוש קומות, גדול מאוד. הם לא ביקשו ממני לטפל באיש הקשיש. הוא שכב שם עם כל מיני חוטים ולדעתי תוך כמה ימים הוא ימות, נראה שהוא במצב מאוד רע.

כל האנשים בבית היו בני משפחתו. אמרו לי שישלמו לי בסוף החודש \$400, בלי ימי חופש. ביקשו ממני לכבס את כל הבגדים, לנקות שני מטבחים, וכחמישה או שישה חדרים נוספים, את הסלון. היו גם הרבה פינות סעודה. דרשו ממני לשטוף חמש מכוניות של המשפחה. העבידו אותי 18 שעות רק בניקיון. התייחסו אליי כמו עבד, דרשו ממני גם לבשל. היתי צריכה לבשל כמויות של פסטיבל אוכל כל יום. לא היה לי רגע מנוחה. אם לרגע נחתתי, דרשו ממני לקום ולהמשיך לעבוד. היה לי חדר קטן מחוץ לבית, צריף. היו שירותים וחוף מזה הייתה מיטה. זהו. לא נתנו לי אוכל. לא היה לי אוכל בתוך הצריף. רק בלילה נתנו לי קצת אוכל. קצת אורז. הרגשתי מאוד לא בטוחה בצריף. הם נעלו את הצריף מבחוץ, והיו המון אנשים ערבים שהסתובבו בחוף תמידית. לא יכולתי לצאת מהצריף. פחדתי שכל רגע מישהו יפתח את הדלת מבחוץ ויכנס. עבדתי שם שלושה ימים וסבלתי מאוד. לא נתנו להשתמש בטלפון, היה לי טלפון של ידידה ששמה [REDACTED] ^{p/c}, שגרה בקרבת מקום מגוריי [REDACTED] אבל לא יכולתי להתקשר אליה. ביום שני 28.05.07, אתמול, החלטתי לברוח. הם הוציאו אותי מהצריף ב 5:30 בבוקר. עבדתי שעה וחצי. כולם עדיין ישנו, רק הבן של המעסיק

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"יגור לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

היה ער. אני לא יודעת איך קוראים לו. לא קראתי לו בשמו הפרטי רק בשם "אדוני" "Sir". הוא רופא. בערך ב-7 בבוקר הגיעו אליו מטופלים לקבלת ייעוץ. ברגע שהם נכנסו אני החלטתי שזו ההזדמנות שלי לברוח. היו לי כסף שהבאתי איתי מהודו והמרתי לשקלים בשדה התעופה. 400 ש"ח. יצאתי החוצה במהרה. התחלתי לרוץ, רצתי בערך חצי שעה. מצאתי מונית. המונית הייתה לבנה. כמו מונית ישראלית. הנהג נראה ערבי, אבל אני לא יודעת אם הוא יהודי או ערבי. ניסיתי לספר לנהג מה קרה בכמה מילים באנגלית. הנהג שאל איך הגעתי לעבוד במקום הזה, הוא אמר שזה מאוד רחוק מירושלים ולא מביאים לכאן עובדים מתוך לארץ. הנהג נתן לי להתקשר ל-^{sk} ואז יכולתי לומר לה שהוא לוקח אותי לת"א. הנסיעה עלתה לי 300 ש"ח, כמעט כל כספי. ^{sk} הגיעה לפגוש אותי בתחנה המרכזית. ג'סמין הביאה אותי לדירה השכורה שלה ושל פרנסיס, שם גרים גם ^{sk}, ^{sk}, ^{sk} עכשיו אני עדיין גרה איתם, אנחנו שישה אנשים בדירה. ^{sk}